

بیانیه ی سازمان نظام مهندسی ساختمان استان کرمان در پی زمین لرزه استانهای غرب کشور

بار دیگر، آفتاب اندوه از مشرق تقدیرتاییدن گرفت و این بار شمار کثیری از هم وطنان عزیزمان در غرب کشور، در معرض آزمونی سترگ و ناگوار قرار گرفتند و لرزش چندباره ی زمین، جمعی از فرزندان خرد و کلان ایران کهن را به کام مرگ کشاند و موجب ویرانی تاسف بار خانه ها و فروریختن سقف ها، ستون ها و دیوارهای فراوان شد و برخی را نیز در کمند جراحی و زخم گرفتار کرد و ملتی بزرگ و دریا دل را به سوگی مانا و غریب نشانده.

اکنون که با وقوع زمین زلزله های شدید، در حالی که سرمای گزنده ی روزهای پایانی آبان خبر از هیمنه ی زمستان سرد در راه دارد، ایران نجیب، صبور و سرافراز را به تنگنای بعضی آلود آه و دریغ و حسرت رهنمون آمده و شعاع تیره ی غم، کران تا کران سرزمینمان را به تصرف طبع نامهربان خود درآورده است. غمی که هیچ گاه از آن گریزی نبوده و نیست و پیوسته، چونان همزادی صمیمی و پرحوصله، با آدمیان پیش از ما و ما رفاقت دیر پای داشته و دارد و همه ی مرزهای اقلیمی و حدود تاریخی را در می نورد و جامعه انسانی را به درک و فهمی مشترک، برای ارج نهادن به تعاون، هم دلی و تشریک مساعی در عبور از گردنه های بحران و ناگواری های حوادث ناخواسته نزدیک میکند.

هم اینک، آنچه در این مقال و مجال کوتاه جای اشاره و تاکید دارد، اهمیت پای فشردن بر مراعات کامل شاخص های ایمنی آفرین و ضوابط فنی است. اهمیتی که اگر در سالیان گذشته، به مدد روشن گری های رسانه آگاهی افزایی سازمان ها و نهادهای مرتبط با فرآیند پیچیده ی ساخت و ساز و اقدام عملی متولیان، متخصصان و خبرگان این عرصه، جدی گرفته نمیشد، درصد ویرانی و میزان تلفات در تجربه ی تلخ اخیر بسیار بیش تر و حجیم تر از ویرانی ها و تلفات زمین لرزه ای ویرانگر و فاجعه بار بم، منجیل و نظایر آن می شد.

به هر حال، آنچه امروز در منظر تماشا و تامل به خوبی دیده می شود پایداری نسبی سازه هایی است که لرزه های متناوب، خشن و قهرآلود زمین را طی چند روز اخیر تاب آورده و میلی به تسلیم و کرنش از خود بروز نمی دهند.

البته به موازات این ایستایی نسبی انبوهی از مسالحه کاری ها، غفلت ها، کوتاهی ها و از همه بدتر و ناپسند تر، تمکین نکردن پاره ای از عناصر دخیل در ساخت و ساز به رعایت شاخص های پذیرفته شده، در معرض رصد، واکاوی عالمانه و نقد شفاف و هدفمند قرار گرفته که خود رویدادی همایون، پر ارج، مغتنم و قیمتی است.

کوتاهی ها و کاستی هایی که اگر نبود و نباشد، راه بر بسیاری آسیب ها و به ویژه آسیب جبران ناشدنی فقدان نیروی انسانی جوان و بالنده، بسته می شود و هر از چند گاهی، ملتی را در کشاکش روزمره گی های خود، بر سر

سفره ی اندوه نمی نشاند و دنیایی پرشش بی جواب نمی آفرید و برگ امید هزاران هزار باغ ارغوانی را به یغمای زرد خزان و تاراج اهریمن تخریب نمی سپرد.

سازمان نظام مهندسی ساختمان، همچون همه ی جوامع و مجموعه های تخصص مدار کشور، از بن جان خود را در شکیبایی بر این اندوه جان خراش سهیم شمرده و هم دردی و هم دلی خود را با همه ی اندوه دیدگان و مصیبت زدگان با توسل به بیان الکن واژه ها و بغضی که در رگ رگ جان خروش و فغان دارد، ابراز می دارد.

بدون تردید، بایستی همراه با مدیریت صحیح، علمی و همه جانبه نگر شرایط بحرانی موجود، به تقویت فرهنگ ایمن سازی و تن دادن به ضوابط و معیارهای فنی در همه ی عرصه ها و پهنه های مرتبط با ساخت و ساز اصولی و نظام مند، بیش از گذشته و بادیدی بازتر و مبتنی بر تجربه های به دست آمده، اندیشمند و صرف نظر از همه ی ملاحظات و جناح بندی های سیاسی و صنفی، فردایی را پیش چشم آورد که در آن، ضریب تخریب های متاثر از رویدادهای طبیعی، به پایین ترین حد خود برسد.

فردایی روشن که دیگر در لحظاتی از شلوغی و خلوت آن، مادری مهربان، بر بالین دلبندان از دست رفته اش، با تمام وجود نگرید، و پدری در مشایعت پیکر بی جان نور چشمان ناز پروده اش، گرد دریغ و درد بر بالای تکیده خود نپاشد و رگ حیات هیچ ذی نفسی به راحتی از هم نگسلد و شهر و روستا و سامانی به سادگی ویرانه ای ملال انگیز در کور سوی خاطرات تلخ و شیرین، نشود.

مابایستی با اصرار و سماجت فراوان به یکدیگر بیاموزیم که زندگی در سایه ی گوارای شاخص های ایمنی آفرین، بسیار زیباتر و دلخواه تر از زندگی در پناه استحاله مقررات و وانهادن ضوابط استحکام بخش و اطمینان زاست.

و صد البته بسیار بدیهی و روشن است که این بازآموزی فراگیر نیز برای نیل تدریجی به اهداف بلند خود به هماهنگی و همراهی وقفه ناپذیر همه سیاست گذاران، تدوین گران مقررات عاملان اجرا و اصحاب نظارت و سنجش در عالی ترین تراز ممکن، نیاز دارد.

به نحوی که از برکت این اجماع، هم افزایی و هم سویی صد درصد تخصصی و حرفه ای یک بار و آن هم برای همیشه فرآیند ساخت و ساز در همه ی اجزا و بخشهای تئوریک و عملی آن به کار گزاران حقیقی آن که مهندسان بصیر، مجرب، مسئولیت شناس، متعهد به صیانت از منزلت مهندسی و آشنا با دانش و آموزه های روز آمد این حرفه، در همه ی گرایش ها و شاخه ها و رشته های هم پیوند با شهرسازی، معماری و صنعت ساختمان تفویض شود و یکی از اصلی ترین خواسته های جامعه که داشتن شهرها و سکونت گاه های مقاوم، ایمن، زیبا، مفرح، پردوام و مجهز به فن آوری ها و ظرفیت های نوین فنی و هم سو با بایسته های هویتی است، از آنان خواسته شود

و کلیه ی زمینه ها و راه های نفوذ و رسوخ عناصر نااهل، مداخله جو، مسئولیت گریز، سوداگر و منفعت طلب، به دست یاری مقررات بازدارنده و توسعه ی آگاهی عمومی، مسدود شود و چه امیدی روشن تر از این و چه آرزویی زیباتر از این آرزوی در دل مانده و به خاطر نشسته.

در پایان، ادای احترام به روان پاک جمیع درگذشتگان این واقعه ی تالم انگیز را بر خود فرض شمرده با نثار فاتحتی آغشته به اندوه، یادشان را گرامی می شماریم و برای بازماندگان سوگواری و به غم نشسته ی آنان هم، امید عافیت و شکیبایی داریم. از یاد نبریم که زندگی، همچنان زنده است و نفس میکشد و با نبض تپنده ی خود ماندگان را به خلق تجربه های نو و قدم گذاشتن به هزار توی راه های نارفته دعوت میکند.

سازمان نظام مهندسی ساختمان استان کرمان

آبان نود و شش